

Hersenletsel Liga

Samen voor mensen met NAH

Jaarverslag 2022

**getuigenissen van zangeres Leki,
Sandra, Marijke en Laure**

**breaking news:
Hersenletsel Lijn 02 681 81 81**

**onze werkgroepen en activiteiten;
en nog veel meer!**

Maatschappelijke zetel: Hersenletsel Liga vzw,
p/a Revalidatieziekenhuis Inkendaal
Inkendaalstraat 1, 1602 Sint-Pieters-Leeuw

Rekeningnummer BE88 0013 2923 3941
Ondernemingsnummer BE0468.383.009

www.hersenletselliga.be
info@hersenletselliga.be

Inhoud

Voorwoord	3
1. Eerste NAH Congres in Vlaanderen	4
2. Activiteiten en getuigenissen	5
<i>GETUIGENIS (Karoline aka Leki)</i>	6
2.1. Lotgenotencontacten voor personen met NAH en hun mantelzorgers	8
2.2. Loketfunctie	9
<i>GETUIGENIS: (Marijke, mantelzorger)</i>	9
2.3. Innovatie	11
2.3.1. Hersenletsel Lijn	11
2.3.2. Werken met NAH	11
<i>GETUIGENIS (Sandra)</i>	12
2.3.3. Sporten met NAH	13
2.3.4. Reizen met NAH	13
2.4. Vorming	14
2.4.1. Vorming voor mensen met NAH en hun familieleden	14
2.4.2. Vorming voor professionelen	14
2.4.3. Denkdagen	14
<i>GETUIGENIS (Laure)</i>	15
2.5. Sensibilisering	17
2.6. Communicatie	17
2.6.1. Aanwerving coördinator, communicatieverantwoor- delijke	17
2.6.2. Groei sociale media	17
3. Werking	18
3.1. Giften en vrijwilligers	18
3.2. Algemene Vergadering en bestuursorgaan	19
3.3. Werkgroepen	19
3.4. Partners	19

Voorwoord

Beste lezer en sympathisant,

Als Hersenletsel Liga blijven we ons inzetten voor een betere levenskwaliteit voor personen met een niet-aangeboren hersenletsel (NAH) en hun omgeving. We doen dit door iedereen die rechtstreeks en onrechtstreeks betrokken is te informeren, maar ook sensibilisering blijft belangrijk voor de Hersenletsel Liga.

2022 was een boeiend jaar met 2 denkdagen waarop heel wat van onze partners aanwezig waren en een NAH congres in Vlaanderen dat een echt succes was met een 500-tal deelnemers. Het was ook het jaar van uitbreiding voor de Liga, met de aanwerving van een halftijdse coördinator.

Om iedereen op de hoogte te houden van het reilen en zeilen in de wereld van NAH, updaten wij heel regelmatig onze website. In 2022 hebben we ook volop ingezet op onze sociale media kanalen, waarmee we steeds meer mensen bereiken.

Via de contactpagina op onze website helpen we personen met NAH en hun omgeving verder op weg en geven hen toelichting bij vragen of bezorgdheden. Deze ondersteuning zullen we binnenkort enorm uitbreiden dankzij de lancering van de Hersenletsel Lijn waar u op pag. 11 meer over kan lezen.

Natuurlijk proberen we vanuit onze Liga ook op regelgevend vlak ons steentje bij te dragen. We hadden dit jaar geregeld contact met de Vlaamse en federale kabinetten om mee na te denken over een verbetering van de zorg voor personen met NAH.

Ik bedank graag onze coördinator, ons bestuursorgaan, onze vrijwilligers en onze leden voor hun inzet om van onze Hersenletsel Liga een succesverhaal te maken. Jullie zijn de drijvende kracht en bron van inspiratie voor onze vereniging.

In dit jaarverslag kan je lezen waarmee we als Liga in 2022 allemaal bezig waren. Laat dit document niet enkel een overzicht zijn, maar contacteer ons zeker indien je opmerkingen, vragen of suggesties hebt.

En indien je actief wil meehelpen bij het uitwerken van onze initiatieven die de levenskwaliteit van personen met NAH kunnen verbeteren, laat het ons dan zeker weten.

Philippe Stas
Voorzitter

1. Eerste NAH Congres in Vlaanderen

De Hersenletsel Liga en Sig zetten hun schouders onder het eerste NAH Congres in Vlaanderen. Op dinsdag 11 oktober 2022 mochten we in Beveren een 500-tal deelnemers ontvangen voor een boeiende dag. Het was een heel divers publiek: artsen, zorgverleners, personen met NAH, familieleden van iemand met NAH en mantelzorgers. Het congres was al snel uitverkocht en daarom tekenden ruim 100 deelnemers in om het digitale pakket te ontvangen.

Na de verwelkoming en introductie door Philippe Stas, voorzitter van de Hersenletsel Liga, kon je naast de plenaire lezingen op het congres ook deelnemen aan 24 parallelle sessies over 8 NAH-gerelateerde thema's. Elke sessie begon met een videogetuigenis.

De sprekers van dienst waren onderzoekers, experts uit het NAH-werkveld, personen met NAH en mantelzorgers. Verder was er een standen- en posterbeurs en tal van mogelijkheden tot netwerking en informele ontmoetingen.

De Hersenletsel Liga had een stand op het congres en op de posterbeurs hing een poster van onze loketfunctie.

Dankzij de hoofdsponsors Axinesis, Wheelo, Vigo en tal van kleinere sponsors, konden personen met NAH en hun familieleden aan een laag tarief deelnemen aan het congres.

2. Activiteiten en getuigenissen

Graag willen we de activiteiten die de Hersenletsel Liga in 2022 organiseerde en de focuspunten binnen onze werkgroepen kaderen door middel van getuigenissen die we ontvingen van onze leden.

We bedanken de schrijvers van de getuigenissen voor hun moed en tijd voor het neerschrijven van hun verhalen. Allen hebben zij een uniek en sterk verhaal te vertellen dat een eerlijk beeld schept over het leven met NAH. Geen verbloemingen, geen verwijten ... gewoon zoals het is.

Wij geven graag het woord aan Karoline - ook gekend als zangeres Leki - die ons meeneemt in haar verhaal: niet begrijpen wat er gebeurde, niet weten wat nog moet komen, maar vooral focussen op al het moois in het leven.

Ook mantelzorger Marijke vertelt ons over hoe haar leven veranderde na het NAH van haar partner. Je houdt het mantelzorger-zijn alleen vol als je ook voldoende aan jezelf denkt. Ze haalt voldoening uit kleine dingen en probeert de 'gewone' dagen haalbaar te maken.

Sandra ontdekte door haar NAH hoe veerkrachtig ze is. Ze heeft het moeilijk gehad, was bang en boos. Maar ze laat het hoofd niet hangen en kijkt vol vertrouwen naar de toekomst. Zij zet zich in als vrijwilliger voor de Hersenletsel Liga in de werkgroep 'Werken met NAH'.

En tot slot Laure, een jonge mama die een beroerte kreeg en haar leven plots zag veranderen. Tijdens haar herstel vond ze steun bij lotgenoten, en ze zet zich nu op haar beurt in om lotgenoten te steunen, te motiveren en te inspireren.

GETUIGENIS van Karoline (Zangeres Leki): Verdict encefalitis

Tot een recent verleden was ik o.a. sportief, zelfstandig, een natuur liefhebbende globe-trotter, gepassioneerde muzikante, met een diploma rechten op zak en een media carrière achter de rug.

Daar kwam begin 2022 plots geheel onverwacht verandering in. Ik was net terug uit Congo en met veel plezier de eerste single van m'n nieuw album aan het promoten, mijn muzikale come-back na jaren stilte wegens een burn-out na m'n eerste cerebrale malaria.

Tot m'n grote verbazing werd ik wakker op een 'vreemde' plek met 'vreemde' gemaskerde mensen die me geregeld pijn deden en die ik nauwelijks verstond, bovendien kon ik amper bewegen. Op een dag verscheen mijn beste vriend in de kamer, wat was ik blij en opgelucht! Toen begon het verhaal voor mij stilaan meer vorm te krijgen.

Hij vertelde me dat ik 3 weken eerder, na de laatste promo van 'The River' (voor radio2), ziek was geworden en dacht buikgriep te hebben. Na herhaaldelijk te weigeren om naar de spoed te gaan voor 'een domme buikgriep', trof mijn neef me thuis aan op de grond en half bewusteloos. Hij bracht me naar het ziekenhuis, waar ik het bewustzijn helemaal verloor. Een week lang lag ik in coma en bracht 2 weken op intensieve zorg door, waar m'n doodongeruste moeder, een van m'n zussen en andere familieleden me dagelijks bezochten.

Nu was ik uit levensgevaar en lag op een gewone kamer, waar het bezoek door Covid-maatregelen beperkt was tot 2 bezoekers. M'n moeder zou later komen, want ze was ondertussen ziek. Wat een verhaal, waar ik me helemaal niets van herinnerde!!

"Waarom lag ik in coma?", vroeg ik. Toen vertelde hij dat er op de MRI-scan tientallen witte puntjes, kleine bloedingen over heel m'n hersenen, te zien waren. Ik begreep het verhaal nog steeds niet goed. Maar ik dacht wel meteen:

"Als ik dan toch in het ziekenhuis lig, zouden ze dan alstublieft zo snel mogelijk die vervelende proppen uit m'n oren kunnen halen?" Want zelfs m'n vriend, die gelukkig z'n mondkap afzette, verstond ik niet goed.

De dagen die volgden werd het geleidelijk aan duidelijker en kreeg ik ook eindelijk m'n moeder te zien, die covidvrij was en een nicht die stiekem m'n kamer was binnengeglijpt. Hun veelvuldige eerdere bezoeken, herinnerde ik me totaal niet en hen nu terugzien was een echte oppepper & kalmeerpil!

Ondertussen kreeg ik dagelijks kinesitherapie, ergotherapie (dat simpel leek, maar zo moeilijk was!) en werden er testen gedaan i.v.m. m'n gehoor. Wat dat laatste betreft zou blijken dat er schade was aan m'n slakkenhuis (waarschijnlijk door de anti-malaria medicatie die dat naar het schijnt als potentiële bijwerking heeft) en dat m'n hersenen moeite hadden met klankverwerking. Een BOM waar ik me tot vandaag nog niet bij kan neerleggen!!

Ik lag in het UZA en had encefalitis of een hersenontsteking overleefd!

Na 5 weken zou ik overgebracht worden naar het revalidatieziekenhuis een beetje verderop. Het is pas daar dat de paniek bedaarde, ik wat dieper begon te kalmeren en alles nog beter kon plaatsen al was er nog veel verwarring. Toen ik te horen kreeg dat herstel van zo'n hersenletsel 1 à 2 jaar kon duren en met misschien blijvende letsels, dacht ik meteen: "Daar denk ik anders over!! Ik ben hier over enkele maanden in goede gezondheid weg!" Uiteindelijk verbleef ik daar nog iets langer dan 5 maanden, spendeerde in totaal een half jaar in het ziekenhuis en ben ik nog steeds aan het revalideren.

Aanvankelijk maakte ik tijdens de revalidatie reuzenstappen! De rolstoel werd vervangen door de rollator en na een tijd kon ik die ook achterwege laten. De logopedie sessies waren zwaar, maar ook daar ondervond

ik duidelijke vorderingen in cognitie, spraakvlotheid en -verstaanbaarheid. Ik was blij terug boeken te kunnen lezen en verslond het ene na het andere. Allen spirituele en zelfhulp boeken, die me enorm motiveerden. Toch had ik op de kamer regelmatig dipjes en kleine huilbuien, waarvan ik op geruststellende wijze van familie en vrienden te horen kreeg dat dat heel normaal was. Tijdens m'n therapieën was daar niets van te merken en ging ik als een gedreven leeuw verder.

Ik was blij en voelde me zelfzeker genoeg om in het weekend het hospitaal te verlaten. De eerste 2 maanden ging ik op weekend bij m'n moeder die in de Kempen naast het bos woont. Dat was zalig! Al waren de eerste autoritten er naartoe zwaar. Want wat was de wereld "druk" en lelijk, vol ziellose gebouwen, auto's en opschriften...het was mentaal vermoeiend!

Toen brak uiteindelijk de tijd aan om mijn eigen huis eens een weekend te verkennen. Wat een chaos! Hoe had ik zo onoverzichtelijk kunnen leven?! Het paste niet met de persoon die ik me nu voelde! "Het moet anders!! Maar hoe begin ik daaraan?!?!", dacht ik. Overweldigend was het!

M'n moeder herinnerde me eraan vooral te letten op de positieve dingen. Zoals de vele trappen kunnen doen, in & uit m'n badkuip geraken, zelf sommige maaltijden kunnen bereiden, de kleine wandelingen die lukken enz.

Terug in het hospitaal regelde een van m'n therapeuten een afspraak bij de neuropsycholoog en dat nam ik in dank aan.

Wat het huis betreft, kreeg ik de weekends nadien veel hulp van o.a. m'n moeder, m'n nicht en vrienden bij het kuisen, opruimen, weggooiën en herstellen.

Het bestendigde het besef dat ik er niet alleen voorsta en gezegend ben met fantastische liefdevolle mensen in mijn leven!!!!

Ik was zenuwachtig om het ziekenhuis, dat

mijn comfortabele 'veilige' cocon was geworden, definitief te verlaten. De geweldige neuropsycholoog, die al ontelbare inzichten bij me had opgewekt, kon me geruststellen en zei me dat ze zeker wist dat ik er klaar voor was en het zou kunnen.

Meteen na mijn definitieve terugkeer zorgde m'n moeder ervoor dat ik o.a. een poetshulp kreeg en een vrijwilliger van de mutualiteit die me naar de revalidatietherapieën en de huisarts zou vervoeren.

Momenteel krijg ik nog 3 maal per week kiné in het hospitaal (al schakel ik binnenkort over naar een groepspraktijk in de buurt) en 1u per week logopedie aan huis.

Tegenwoordig vind ik vaak van mezelf dat ik tergend traag evolueer. Maar, dan krijg ik van zowel de therapeuten als m'n omgeving de goede raad te kijken naar waar ik nu sta vergeleken met een half jaar geleden en verder om mezelf niet te veel te vergelijken met waar ik stond en wat ik kon voor de encefalitis. Positieve emoties en mijn 'vechters'instinct ervaren, waren nooit een probleem voor me, al de rest wel en ik was een 'krak' in het verdoezelen ervan.

Deze levensfase maakt wegwimpel-technieken onmogelijk en da's eigenlijk heel goed! Ik word gedwongen om te VOELLEN, toe te laten en diep te helen. Kortom ik leer op een eerlijke, liefdevolle manier omgaan met emoties.

Ik ben dankbaar dat te kunnen toegeven en te mogen delen met familie, vrienden, m'n neuropsycholoog en zelfs vreemden. Ik ben ook erg blij dat ik mijn grenzen beter leer kennen, ze accepteer en respecteer. Ik kan eindelijk beter en beter 'nee' zeggen. Ik leer ook écht rust nemen en kan er nu, zonder schuldgevoel, van genieten.

De weg is fysiek en mentaal nog steeds zwaar en vermoeiend, met een scala van emoties, maar dus ook vele waardevolle inzichten.

Ik leer mezelf beter kennen en vooral helemaal liefhebben zoals ik nu ben!

Al is er nog vaak ongeduld en onzekerheid, ben ik eigenlijk heel benieuwd naar hoe dit pad zich verder ontvouwt en waar ik terecht kom. Ik beschouw mezelf als een ontdekkingsreiziger op onbekend terrein.

Mijn boodschap aan alle NAH-lotgenoten is: houd er de moed in en heb jezelf lief! En eigenlijk aan alle mensen: omarm het leven en je ware zelf! (Daar gaat trouwens mijn album over ;-))

Karoline

2.1. Lotgenotencontacten voor personen met NAH en hun mantelzorgers

Naast tal van Hersenletsel Cafés, werden er ook heel wat ontspannende en informatieve contactmomenten georganiseerd. Op de activiteitenkalender van de Liga werden deze gecentraliseerd en ook op onze sociale media werden ze bekendgemaakt en gepromoot.

Naast de nieuwe getuigenissen die je in dit jaarverslag kan lezen, staan er ook nog andere op onze website. Nickie Maes schrijft maandelijks een cursiefje over haar leven met NAH.

Zowel voor personen met NAH als voor mantelzorgers/partners bestaan er gesloten Facebookgroepen waar zij hun verhalen, vragen, bekommernissen,... met lotgenoten kunnen delen in alle vertrouwen.

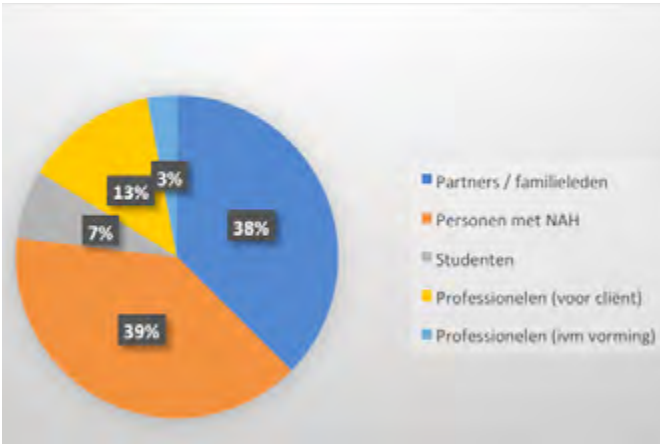
NAH Zelfgroep -Hersenletsel Liga vzw en Partners van personen met NAH - Hersenletsel Liga vzw.

Het aantal leden in deze groepen steeg aanzienlijk (met 20%) in 2022. Zo telde de 'NAH Zelfgroep' eind 2022 674 leden en de 'Partners' groep 560 leden.

2.2. Loketfunctie

In 2022 contacteerden 203 personen ons via de contactpagina van de Hersenletsel Liga. De meerderheid zijn mensen met NAH of hun familieleden. Onze vrijwilliger Marie-Claire Rooryck stond hen bij rond vragen naar algemene info, naar het ondersteuningsaanbod

voor personen met NAH, maar evenzeer rond vragen om in contact te komen met lotgenoten. Ook zorgverstrekkers vinden hun weg steeds meer naar ons en stellen vragen voor hun cliënten of hebben nood aan vorming. Studenten contacteren ons voor info of om hun enquête voor hun bachelor proef over NAH-gerelateerde topics te delen.

Sinds 2019 maakt de Hersenletsel Liga deel uit van het samenwerkingsverband "informatieloket voor personen met een handicap", samen met de patiëntenverenigingen Trefpunt Stan, Gezin & Handicap, de Huntington Liga, Doof Vlaanderen, de ALS Liga, ALS Mobility and Digitaltalk, de Vlaamse Parkinson Liga, MS-Liga Vlaanderen en het VAPH.

Sinds november 2022 is de Hersenletsel Liga penhouder voor dit samenwerkingsverband.

GETUIGENIS van Marijke, mantelzorgster van haar echtgenoot met NAH

Marijke is 42 jaar, was actief als huisarts en onderzoeker aan de Universiteit Antwerpen en mama van 2 jonge kindjes van 4 en 7 jaar. Haar echtgenoot heeft een 5-tal jaar geleden een zeer ernstig ongeval gehad waardoor hij een hersenletsel opliep en ook een hoge dwarslaesie met een verlamming vanaf de tepellijn. De beperkingen ten gevolge van de verlamming worden opgevangen door hulpmiddelen en aanpassingen in het huis maar het hersenletsel heeft dagelijks heel wat gevolgen. Er is sprake van ernstige geheugenproblematiek, maar ook van veranderingen op vlak van gedrag zoals een verminderd empathisch vermogen gecombi-

neerd met een beperkt ziekte-inzicht.

Ik rolde heel spontaan in de rol van mantelzorgster. In de periode van opname in het ziekenhuis en het revalidatiecentrum moet er heel wat geregeld worden en keek ik vooral uit naar zijn thuiskomst. Op dat moment, als alle omkadering wegvalt en ik ineens voor alles moest zorgen, begon pas echt mijn taak als mantelzorgster. Wat kan hij nog zelf, wat wil hij, hoe kan ik hem daarin ondersteunen, hoe combineer ik dit met de zorg voor 2 kleine kinderen?

Na een tijdje besepte ik plots dat ik volledig in dienst stond van iedereen in mijn gezin. Toen drong tot me door wat een mantelzorger is en dat dat echt een job is. Een job waar je snel een burn-out van kan krijgen, dat was duidelijk. Het werd dus een opdracht om ook naar mezelf te kijken. Waar kan ik energie uit halen? Kleine persoonlijke doelen gaven me voldoening en deden me realiseren dat ik ook mocht meetellen.

Als mantelzorger heb ik het vooral moeilijk met het feit dat de job nooit gedaan is: je bent 24 uur op 24, 7 dagen op 7 beschikbaar. Dat neemt echt je leven over als je daar niet zelf af en toe een halt toeroept. In het begin nam ik zelf alle zorg op mij, maar in combinatie met 2 kleine kinderen was dit niet evident. Moet je kiezen tussen je kinderen die nog te klein zijn om voor zichzelf te zorgen of voor je partner, die ook niet voor zichzelf kan zorgen? Zowel emotioneel als fysiek was het zwaar. Ik had het heel moeilijk met dat mijn man niet kon zien hoe zwaar het voor mij was om voor hem te zorgen. Hij wilde in het begin geen extra hulp inschakelen en ik ben er zelf dan helemaal aan onderdoor gegaan. Je houdt het pas vol als je jezelf niet vergeet en dat is volgens mij het moeilijkste aan mantelzorger zijn. Dat heb ik nu wel geleerd. Ik heb zowel fysiek als lichamelijk wat afstand genomen. Na contact met lotgenoten en een neuropsycholoog heb ik geleerd dat die afstand wel ok is, meer nog dat

die levensnoodzakelijk is om dit aan te kunnen. Ik leerde ook om zijn gedrag te plaatsen vanuit zijn cognitieve beperking en kon het daardoor minder persoonlijk nemen.

Ik schakel nu wél hulp in. Dat was een hele zoektocht en ook voor mijn man niet evident om te aanvaarden. Ik heb ook mijn werk nodig om te kunnen ervaren dat ik meer ben dan enkel mama en mantelzorger. Ik werk slechts 10 uur per week aangezien meer niet haalbaar is. Sporten is voor mij ook een uitlaatklep. Tenslotte is een goed netwerk rondom jou onontbeerlijk.

De positieve kanten aan mantelzorger? Door wat ik doe, geef ik mijn man de kans om thuis te blijven wonen. Om als gezin op een andere en aangepaste manier toch samen door het leven te kunnen gaan. Voor de kinderen is het belangrijk dat ze hun papa nog bij hen hebben. Ik probeer wel nuchter en realistisch te blijven. Soms heb ik wel het gevoel dat ik mijn man niet meer écht gelukkig kan maken door de ernst van de situatie en de vele klachten en pijn die hij heeft, maar ik kan ons gezin en hem wel gelukkige momenten bezorgen. Ik haal voldoening uit de kleine zaken zoals eens samen naar de speeltuin gaan, want ook dat is niet evident.

Ik ben er na 5 jaar in geslaagd om de gewone dagen haalbaar te maken.

Marijke

2.3. Innovatie

2.3.1. Hersenletsel Lijn

Hersenletsel Lijn
Luistert naar mensen met NAH
02/681 81 81

In augustus 2022 schreef de Liga zich in voor een pilootproject van het VAPH. Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, Hilde Crevits, ging namelijk

samen met het VAPH in het najaar van 2022 een oproep lanceren om in te tekenen in een pilootfase voor rechtstreeks toegankelijke hulp. In het Zorginvesteringsplan wordt 19,5 miljoen euro aan bijkomende middelen voor RTH voorzien.

De Hersenletsel Liga werkte samen met een aantal vrijwilligers het project 'de Hersenletsel Lijn' uit. 13 ankerpunten dienden het project mee in: Begeleid Wonen Tienen vzw, BZIO, CAR Kapelhof, CAR Overleie, De Beweging, De Hoop, NAH Eindelijk, Hannah - Vierklaver, OTL, PZ Bethanië - Emmaus vzw, Resonans vzw, Staf vzw en Zorggroep Sint-Kamillus. Nog een 10-tal andere partners beloofden hun steun te bieden aan het pilootproject.

Eind december kwam het verlossende antwoord: ons project was geselecteerd en was bovendien het 4de grootste project van de 111 goedgekeurde initiatieven.

In 2023 mogen jullie dus de lancering van de Hersenletsel Lijn verwachten!

www.hersenletsellijn.be
contact@hersenletsellijn.be
02 681 81 81 (elke werkdag van 9u tot 12u)

2.3.2. Werken met NAH

In 2022 was de Hersenletsel Liga nauw betrokken in het ESF onderzoeksproject 'Werken na hersenletsel'. Onderzoekers, ervaringsdeskundigen, zorg- en werkprofessionals zetten mee hun schouders onder dit project, een samenwerking tussen de Thomas More Hogeschool, de Hersenletsel Liga, revalidatiecentrum UZ Gent en SBS Skill Builders.

Met dit project willen we de slaagkans verhogen voor werkenden en werkzoekenden met NAH om arbeid (terug) op te pakken en duurzaam vol te houden.

De 3 voornaamste doelen van het project zijn:

- handvaten geven aan zorgprofessionals voor arbeidsgerichte revalidatie (AGR);
- handvaten geven aan werkenden en werkzoekenden met NAH, zorgprofessionals en werkprofessionals om hun onderlinge communicatie te optimaliseren;
- beleidsaanbevelingen doen om die onderlinge communicatie te ondersteunen en duurzame arbeids(re)integratie te faciliteren.

Heb je een vraag over arbeidsgerichte revalidatie of over terugkeren naar werk met een hersenletsel? We bundelden veel voorkomende vragen en formuleren er antwoorden op www.thomasmore.be/werken-na-hersenletsel

Parallel met dit project, richtte de Hersenletsel Liga ook de werkgroep 'Werken met NAH' op. Peta Peltenburg van Dialogisch.be trekt de werkgroep samen met Sandra, een loopbaancoach met NAH, een 5-tal loopbaancoaches met kennis van NAH, de projectverantwoordelijke van het ESF-Project en een afgevaardigde uit GTB.

In 2023 plannen we mensen met NAH en hun mantelzorgers te ondersteunen in hun zoektocht naar werk via jobcoach@hersenletselliga.be.

GETUIGENIS van Sandra: "Ik heb ontdekt hoe veerkrachtig ik ben"

"Scherp, helder en straight to the point"; zo omschreef een klant mij ooit en die woorden gebruikte ik als mijn baseline op mijn visitekaartje.

Tot ik mijn eerste coronaprik kreeg in mei 2021 en plots neurologische en visuele problemen kreeg. Het begon met extreme hoofdpijn en dubbel zicht. Van de ene op de andere dag moest ik mijn klant in de steek laten, waar ik mij voor de lange termijn had geëngageerd als HR Manager en strategisch coach.

Ik heb helaas geen officiële diagnose en dus ook geen prognose. Omdat er nog zo weinig gekend is over de gevolgen van de vaccinatie, heeft mijn aandoening geen label. "Een hersenletsel", daar moet ik het mee doen. Ik vond het erg frustrerend dat niemand mij kon vertellen of en wanneer ik ooit terug beter zou worden. Ik heb het moeilijk gehad, ben bang geweest, boos... alle fases van het klassieke rouwproces heb ik doorgemaakt. Voor iemand die zo graag van betekenis is en professioneel zo gretig in het leven stond, brengt zo'n aandoening wel een identiteitscrisis met zich mee. Maar ik heb ook ervaren hoe veerkrachtig ik ben en hoe elk probleem opportuniteiten brengt.

In de zomer van 2021 zomer trokken mijn partner en ik 2 maanden door Zweden en hebben we aan den lijve de kracht ervaren van het leven in en met de natuur. Het rustige, Zweedse tempo heeft ons verleid om definitief te verhuizen en een nieuw hoofdstuk in ons leven te schrijven.

We verhuisden naar een prachtig domein in Midden-Zweden en bouwen nu vakantiehuisjes waar we anderen mee willen laten genieten van de heerlijke, ongerepte natuur.

Nu zijn we anderhalf jaar verder en streef ik ernaar om 15u per week te werken als loopbaancoach. Het is een streven, want het lukt mij nog niet altijd. Als ik goed doseer, dan kan ik hoofdpijn vermijden. Het dubbel zicht is veranderd

in wazig zicht en komt vooral op wanneer ik moe ben of mij een tijdje heb geconcentreerd. Dan moet ik iets fysieks doen: een lange wandeling maken, poetsen, sporten...

Mijn hersenletsel heeft mij naast veel frustratie, ook veel moois gebracht. Ik mag nu mijn droomleven leiden: op mijn eigen tempo in een prachtige omgeving, zonder drukte, lawaai of stress. Ik heb echt aan levenskwaliteit gewonnen, ook al zijn er zaken die ik niet meer kan. Ik besef ook dat ik erg veel geluk heb gehad met een milde vorm van NAH; ik functioneer nog goed en heb met taal of fysiek geen problemen.

Ik vind bovendien dat ik een betere coach ben geworden. Omdat ik wel moest vertragen, kan ik nu met veel meer aandacht en warmte in gesprek gaan. Straight to the point ben ik nog altijd. Scherp en helder op momenten dat het ertoe doet.

Er zijn best wel veel zaken die ik niet meer kan. Multitasken is bijvoorbeeld een onmogelijke opgave. Dat kon ik vroeger als de beste en nu lukt mij dat niet meer. Dat vind ik zo frustrerend, want het past niet bij mijn persoonlijkheid. Ik ben nu eenmaal graag met veel dingen tegelijk bezig. Ik heb mezelf moeten leren om te vertragen en te focussen. Soms zijn er dagen dat ik vergeet dat er iets met mij aan de hand is. Dan begin ik aan allerlei projectjes tegelijk en opeens is er terug kortsluiting. Dan moet ik mezelf elke keer opnieuw tot de orde roepen en mijn dagen beter plannen, zodat er voldoende ontspanningsmomenten in zitten en voldoende beweging.

Omgaan met veel prikkels is ook erg lastig. Bijvoorbeeld in een grote supermarkt die ik niet ken. Dan komen alle producten op mij af en registreer ik niet wat ik zie. Ik heb geleerd om mezelf dan te vertellen wat ik zie; "dit is confituur, hier zie je pasta, ...". Doe ik dat niet, dan sla ik in paniek en moet ik een paar keer diep ademhalen. In een supermarkt is zo'n situatie nog ok, dat is niet levensbedreigend.

Ik krijg er hevige hoofdpijn van en ben dan heel moe. Maar het wordt natuurlijk veel gevaarlijker als je in de auto zit in druk verkeer.

Mijn grootste uitdaging op dit moment is de strijd met de verzekeringsmaatschappij. Ik ben zelfstandige en heb recht op een aanvullende uitkering. Maar daar denkt de verzekeringsmaatschappij anders over. Zij willen mijn aandoening labelen als een psychische aandoening, zodat ze mij niet hoeven uit te betalen. Binnenkort moet ik pittige testen afleggen bij een forensisch psychiater. Ik heb moeten opzoeken wat een forensisch psychiater doet! Blijkbaar kom je bij zo iemand terecht als je een misdrijf hebt gepleegd of verdacht wordt van een misdrijf. Zoiets komt binnen. Je staat al niet sterk als persoon met een NAH en dan moet je jezelf verantwoorden en verdedigen. En dat terwijl je dus vaak niet mondig genoeg bent door je hersenletsel. Ik ben een sterke persoon, ben veerkrachtig, maar zoiets kan iemand echt onderuit halen. Wat als je niet goed omringd bent, er erger aan toe bent dan ik? Maar ik laat het hoofd niet hangen en kijk vol vertrouwen naar de toekomst.

Ik hoop dat ik met mijn verhaal anderen een hart onder de riem kan steken. En misschien kan ik hen inspireren door te kijken naar wat er nog wél kan, welke mogelijkheden er wél zijn. Het is pas als je de situatie aanvaardt en niet langer vecht tegen wat je is overkomen,

dat je nieuwe kansen zult zien.

Kijk dus niet naar wat je niet meer kan, maar naar wat er wel kan. Misschien is wat je nu kunt, niet hetzelfde als wat je binnen een jaar kunt. En wat je nu kunt is ook niet wat je vroeger kon. Misschien komen er nieuwe talenten opduiken. Misschien geven nieuwe zaken jou plezier en levensvreugde. Het kan boeiend zijn om dat te gaan ontdekken over jezelf. Zoals ik ontdekt hebt, dat ik door te vertragen een betere coach ben geworden en dat ik blijkbaar door mijn verhaal anderen kan inspireren.

Uiteraard voel ik mij soms ook nog verdrietig en boos om wat er mij is overkomen, maar het gevoel van dankbaarheid overheerst. Voor wat mijn letsel mij heeft gebracht en de steun die ik heb gekregen. En voor de rol die ik nu kan opnemen. Door nu in Zweden te leven, hebben we ook een hele andere relatie met de kinderen. Vroeger kwamen zij gewoon binnen en buiten om even te eten. Nu komen zij bij ons op vakantie en zijn we soms wekenlang 24u/24u samen. Dat is een geschenk. Dat kan omdat we verplicht werden om te vertragen. Ik probeer vooral dankbaar te zijn voor wat er wel is. Sommige dingen zijn anders geworden en beter. Ik hoop dat iedereen zo'n lichtpuntje kan vinden het leven. Ik wens iedereen veel goeie moed toe en veel veerkracht.

Sandra

2.3.3. Sporten met NAH

Op onze infostand op het NAH Congres in Beveren, stelde een mama van een persoon met NAH een concrete vraag over mogelijkheden om te sporten met NAH, al dan niet samen met lotgenoten.

We namen contact met G-Sport Vlaanderen om hier samen onderzoek naar te doen in 2023. Ook een werkgroep zal hiervoor opgericht worden. Er werd alvast een eerste activiteit opgestart: mini-tennis voor mensen met NAH. Hopelijk volgen er in de toekomst tal van nieuwe initiatieven.

2.3.4. Reizen met NAH

Onze vrijwilliger (en blogschrijfster) Nickie Maes, die zelf leeft met een NAH en gebeten is door de reismicrobe, richtte in de zomer van 2022 een facebookgroep 'Reizen met NAH' op om reislustige NAH'ers samen te brengen. De groep telt momenteel al meer dan 150 leden. Nickie sprak aanbieders van inclusieve reizen aan om een groepsreis op maat voor mensen met NAH te ontwerpen. Ze nam rond dit thema een enquête af die heel wat nuttige input leverde. Ze werkt samen met een 3 tal reisorganisaties om tot een concreet reisvoorstel te komen zodat er in 2023 een NAH-reis kan doorgaan.

2.4. Vorming

2.4.1. Vorming voor mensen met NAH en hun familieleden

Ook in 2022 stonden er heel wat vormingen en infosessies voor mensen met NAH en hun familieleden op het programma. Uiteenlopende topics kwamen aan bod: cursussen voor mantelzorgers over hoe om te gaan met een persoon met een hersenletsel, de effecten van een hersenletsel op de intimiteit en seksualiteit, overprikkeling na NAH, veranderingen in sociaal gedrag, over de onzichtbare gevolgen van NAH, omgaan met vermoeidheid, de invloed van NAH op aandacht, geheugen en executieve functies, hoe omgaan met veranderd gedrag of verminderd ziekte-inzicht na NAH, oorzaken en gevolgen van afasie,...

Ook Hersenletsel TeeVee, een initiatief van Sig, pakte verschillende onderwerpen aan. Alle afleveringen zijn te bekijken op YouTube 'Hersenletsel TeeVee'

Alle vormingen, lotgenotencontacten en infomomenten worden opgenomen in onze activiteitenkalender.

2.4.2. Vorming voor professionelen

In onze activiteitenkalender vind je vormingen georganiseerd door Sig en andere organisaties, zoals basisopleidingen NAH, sociale competenties, vorming NAH voor huisartsen, behandeling van afasie, persoonlijkheidsproblemen en NAH, cognitive disabilities model, invloed van een hersenletsel op aandacht, geheugen en executieve functies,...

Ook de provinciale samenwerkingsverbanden organiseren geregeld studiedagen voor zorgprofessionals. Al deze vormingen worden ook opgenomen in onze activiteitenkalender.

2.4.3. Denkdagen

Zowel in april als in december 2022 organiseerde de Hersenletsel Liga een Denkdag waarop alle partners uitgenodigd werden. Beide edities konden op heel wat bijval rekenen en waren nuttig en constructief, zowel voor de Liga als voor de deelnemers.

Denkdag 29 april 2022: Onze bestuursleden, vrijwilligers en partners hielden een interessante brainstorm over welke doelen we de komende jaren willen bereiken. Samen met 2 Toolbox-vrijwilligers konden we onze prioriteiten en doelstellingen definiëren.

Denkdag 9 december 2022: We mochten 3 experten uit Nederland verwelkomen van de Breinlijn, Casemanager Hersenletsel en Herzensz. Het werden informatieve en interactieve sessies waar we heel wat uit konden opsteken. Bovendien was er ook voldoende tijd voor de aanwezigen om te netwerken.

GETUIGENIS van Laure

Mijn naam is Laure De Clercq en ik ben ondertussen 28 jaar. Mijn verhaal begint eigenlijk op 8 maart 2022. Een mooie zonnige dag in het nog mooiere Lochristi. Geboren en getogen in deze mooie bloemengemeente nabij het Gentse. Hier in Lochristi hebben mijn papa en ik een zalige (lees prachtige) slagerij. Ik sta sinds enkele jaren mee aan het roer van onze bloeiende zaak en laat me zeggen dat dit naast mijn dochter Lia (4) mijn tweede kindje is. Ik werkte alle weken 6/7 van 6u 's morgens tot meestal 20u 's avonds. Velen zullen nu denken amai lange dagen... dat waren het ook maar als je iets graag doet dan doe je dit zonder problemen.

In maart 2022 kwam ik net terug van een weekje zee in ons jaarlijks krokusverlof. Uitgevaaid, volledig opgeladen en vol nieuwe inspiratie kon ik terug beginnen met werken. Op die noodlottige ochtend 8 maart stond ik op, perfect normaal niks aan de hand. Blij dat ik mijn winkel terug mocht open doen voor al de lieve klanten. Tot ik mij moest bukken om kousen uit mijn schuif te halen.

BOEM, precies of er vloog een vliegtuig recht mijn hoofd binnen. Ik begon direct te draaien en viel als een baksteen op de grond. Daar lag ik dan, draaiërig, hoofdpijn dat het geen naam heeft en flauw. Mijn eerste gedacht was, ok mijn suiker is te laag of ik ben te snel rechtgestaan uit mijn bed. Ik kon echt nog amper functioneren. Mij rechtzetten en mijn bril nemen met mijn linkerhand werden plots een hele uitdaging. Mijn hand zweefde in de lucht en ik had geen controle hierover. Ook toen ik wou rechtstaan om mij te verplaatsen naar een verdiep lager voelde ik dat mijn been heel raar deed en ik constant door mijn knie schoot.

Ik moest en zou naar beneden gaan om de slagerij op te starten. Dus al draaiënd en al zwalpend baande ik me een weg twee verdiepen lager. Wonderbaarlijk verbeterde de situatie, of toch voor 5 minuten. Toen ik terug boven kwam vond ik het wel eens tijd mijn

vader, die brandweerman is, te bellen. Ik vertelde hem dat er iets raars aan de hand was met mijn lichaam. Hij vroeg me of ik gedronken had want ik klonk nogal zat. Het was zeven uur in de ochtend dus sowieso niet. Hij snelde naar de slagerij en zag al snel dat de linkerkant van mijn gezicht scheef hing. Zonder twijfel zette hij me in de auto en bracht me naar het ziekenhuis. Onderweg naar het ziekenhuis voelde ik me steeds slechter worden. Kon amper mijn ogen open houden, zag niks meer door mijn linkeroog en die draaimolen draaide steeds sneller.

Eens aangekomen in het ziekenhuis werd ik omringd door enkele verpleegsters. Alle standaard tests werden uitgevoerd en ik werd grondig onderzocht. Tot het verdict kwam, een CVA in mijn kleine hersenen.

Laat ons zeggen dat ik steeds positief en optimistisch naar alles kijk, ook nu was dit het geval. Het besef van hoe ernstig de diagnose was, kwam maar niet. Ik wuifde alles weg en dacht dat ik de dag erna wel gewoon het ziekenhuis ging buitenstappen. Niks was minder waar natuurlijk. De oorzaak van de beroerte werd gevonden in mijn hart. Een aangeboren hartafwijking had een klonter doen ontsnappen. Dit gaatje werd ondertussen operatief dicht gemaakt met een parapluutje. Het was op het moment dat de cardioloog zei dat ik een gaatje had in mijn hart, dat de eerste traantjes vloeiden. Ik dacht, shit... de twee motoren van mijn lichaam, mijn hersenen en mijn hart zijn kapot. Daar was het eerste besef...

De dagen, weken en maanden die hierna volgden waren dagen van intensieve revalidatie. Ik had last van mijn been, hand, cognitieve vaardigheden, prikkels, concentratie,...

In de revalidatie werd hier heel hard aan gewerkt. Ik kreeg kine, ergo en logo. Tot heden ben ik de mensen van de revalidatiezaal in Maria Middelaars eeuwig dankbaar. Voor elke keer ze naar mij luisterden en me telkens weer motiveerden toen ik het even

niet meer zag zitten.

Laat ons zeggen dat het psychologische aspect hierbij soms vergeten wordt. Je bent 26 jaar je krijgt een beroerte en dan? Is dit hand dan zo oncontroleerbaar voor altijd? Zal ik ooit nog terug kunnen werken? Ga ik ooit nog tegen prikkels kunnen? Zoveel vragen die je hebt en ook niet te vergeten, je hebt veel tijd om na te denken. Een herstelproces is een proces dat komt zoals rouwen. Je moet afscheid nemen van wie je ooit was en dan plots vrede leren nemen met de nieuwe jij. De nieuwe versie, daarom geen slechte versie. Maar anders is in de meeste gevallen niet beter. Dat dacht ik toch... ik heb heel diep gezeten, heel veel gehuild, geroepen en contact gezocht met lotgenoten. Mensen die al verder stonden in dit herstelproces en me goede en bruikbare tips konden geven. Mensen waarvan ik raad kon aanvaarden, die wisten hoe het was om in mijn schoenen te staan. We hadden allemaal hetzelfde meegemaakt en begripen elkaar vaak zonder al te veel woorden.

Toen ik, voor mijzelf, voorbij het ergste en intensiefste stadium was, maakte ik een klik. Een klik waarvan ik dacht, komaan Laure je

bent 27 jaar. Kop omhoog en gaan. Werken aan de rekbaarheid van mijn vermoeidheid, prikkels opzoeken om er resistent tegen te worden. Vechten om zo dicht mogelijk terug bij mijn oude ik aan te leunen. Ondertussen werk ik terug voltijds wat een succes is als ik kijk van waar ik een jaar geleden kom. Het was pittig, heftig en een helse strijd met mezelf. Het heeft me veranderd en mijn kijk op het leven veranderd. Ik apprecieer alle kleine dingen net iets meer en geniet van elk moment waarop ik gelukkig mag en kan zijn.

Mijn grootste doel nu is mensen inspireren, motiveren en helpen bij hun herstel. Door met hen te praten en te bellen. Webinars te doen i.v.m. NAH en ook buitenstaanders hierover te informeren. Het is nog een zeer onbekend terrein voor velen. Ook daar wil ik graag mijn steentje aan bijdragen en mensen die net een CVA of hersenbloeding gehad hebben te motiveren en te helpen met het uitbouwen van een aangepaste toekomst.

De nieuwe Laure die ik ondertussen veel beter vind dan de vorige!

Laure

2.5. Sensibilisering

De Week van NAH (niet-aangeboren hersenletsel) liep van 10 tot 18 oktober 2022. In die periode organiseerden de Hersenletsel Liga

en Sig samen met lokale organisaties in heel Vlaanderen maar liefst 15 Hersenletsel-café's.

Naar aanleiding van de Week van NAH stuurden we een persbericht uit en we verspreidden de video 'Inclusie illusie' van Nickie Maes.

Tijdens die Week van NAH vond ook het NAH Congres plaats (zie pag. 4). We deden een oproep naar gedichten over het leven met NAH en publiceerden elke dag van de week een gedicht op onze sociale media.

2.6. Communicatie

2.6.1. Aanwerving coördinator, communicatieverantwoordelijke

In mei 2022 nam Carolien De Prycker de fakkel als coördinator over van Tamaya Van Criekeinghe. Carolien is communicatiedeskundige en heeft een jarenlange ervaring met zowel interne als externe communicatie, sociale media en het verhogen van naamsbekendheid.

2.6.2. Groei sociale media

Door het extra inzetten op communicatie groeide het aantal volgers en leden van de gesloten groepen aanzienlijk. Zo kenden de publieke Facebookpagina en de gesloten groepen 'NAH Zelfgroep - Hersenletsel Liga vzw' en 'Partners van personen met NAH - Hersenletsel Liga vzw' een groei van 20%.

Extra activiteit op Instagram en Linked in zorgde voor ruim 35% extra volgers voor beide kanalen in 2022.

Hou dus zeker onze sociale media in het oog!

[@Hersenletselliga](#)

[@Hersenletselliga](#)

[@HL_LIGA](#)

[@Hersenletselliga_vzw](#)

3. Werking

3.1. Giften en vrijwilligers

De Hersenletsel Liga ontvangt geen structurele middelen van de overheid, op een tussenkomst om vrijwilligerswerk te vergoeden na. Voor onze werking zijn we volledig

afhankelijk van giften. De Hersenletsel Liga heeft een erkenning als instelling die mindervaliden bijstaat. Dit houdt in dat je voor giften van minstens 40 euro recht hebt op een fiscaal attest.

De Hersenletsel Liga bedankt alle vrijwilligers voor hun aanhoudende inzet gedurende dit jaar. Samen met de voorzitter van de werkgroep, Denise Eeckelaers, behandelen zij het reilen en zeilen van de Hersenletsel Liga. Momenteel kunnen wij rekenen op een 30-tal vrijwilligers en we zijn steeds op zoek naar extra helpende handen.

3.2. Algemene Vergadering en bestuursorgaan

In 2022 kwam de Algemene Vergadering 2 maal samen, in april en in december 2022. Ons bestuursorgaan omvat 17 gemotiveerde bestuurders, die in 2022 4 keer virtueel samenkwamen om de werking en

strategie van de Hersenletsel Liga te bewaken. Het bestuursorgaan van de Hersenletsel Liga bestaat uit:

- Philippe Stas - voorzitter
- Dries Cautreels - ondervoorzitter
- Chris Truyers - ondervoorzitter
- Heidi Tanghe - secretaris
- Denise Eeckelaers - penningmeester
- Benny Biets
- Joël Boydens
- Beni Kerkhofs
- Engeliën Lannoo
- Guy Lorent
- Elke Sarens
- Tamaya Van Criekinge
- Johan Van den Borne
- Ward Van Hoorde
- Greet Van Mechelen
- Johan Warnez
- Sabine Willaert

Zes leden van het bestuursorgaan vormen het dagelijks bestuur en ontmoeten elkaar 1 keer per maand (virtueel) om de dringende en meer operationele zaken te bespreken.

Het dagelijks bestuur wordt waargenomen door:

- Carolien De Prycker - Coördinator
- Dries Cautreels
- Denise Eeckelaers
- Beni Kerkhofs
- Philippe Stas
- Heidi Tanghe
- Benny Biets

Hersenletsel Liga

Samen voor mensen met NAH

3.3. Werkgroepen

Onze werkgroepen staan open voor alle leden, vrijwilligers en geïnteresseerden. De Hersenletsel Liga delegeert acties en taken aan de volgende werkgroepen:

1. Lotgenoten, ervaringsdeskundigen (voorzitter: Marie-Claire Rooryck)
2. Innovatie (voorzitter: Beni Kerkhofs)
3. Sensibilisering (voorzitter: nog te bepalen)
4. Vorming en congres (voorzitter: Sabine Willaert)
5. Ledenwerking/vrijwilligerswerking (voorzitter: Denise Eeckelaers)

6. Financiën & fondsen (voorzitter: Denise Eeckelaers)
7. Werken met NAH (voorzitter: Petra Peltenburg)
8. Sporten met NAH (voorzitter: nog te bepalen)

Indien de werking van onze werkgroepen of activiteiten je aanspreekt, of indien je ideeën hebt voor nieuwe werkgroepen, aarzel dan niet om ons te contacteren.

3.4. Partners

Momenteel zijn er bijna 70 organisaties aangesloten als partner van de Hersenletsel Liga. Partners krijgen een plaats op de website van de Hersenletsel Liga, ontvangen maandelijks een nieuwsbrief en worden opgenomen in overige communicatie omtrent activiteiten. Bovendien worden partners regelmatig in de kijker gezet op onze sociale media en worden de activiteiten die zij organiseren extra gepromoot.

Onze huidige partners:

- AVALON vzw
- BEGELEID WONEN PAJOTTENLAND vzw
- BZIO REVALIDATIECENTRUM
- CAR BUGGENHOUT
- CAR KAPELHOF
- CAR OOSTAKKER
- CAR OVERLEIE
- CAR TER KOUTER
- CENTRUM VOOR NEUROPSYCHOLOGIE
- DE BOLSTER
- DE HOOP
- DE KLIMROOS vzw
- DE MEERPAAL vzw
- DE VIERKLAVER vzw
- DE WITTE MOL vzw
- DIENST AMBULANTE BEGELEIDING vzw
- DOMINIEK SAVIO
- EINDELIJK vzw
- EMINO
- FIOLA vzw
- HEDER
- HERSENLETSELPRAKTIJK GENT
- HET HAVENHUIS vzw
- HOME MARJORIE
- HOPPERANK vzw
- INKENDAAL vzw
- KAMIANO
- KEI (Koningin Elisabeth Instituut)
- KOMPAS vzw
- MANE/ZORGGROEP ARUM vzw
- NA(H)BIJ RESONANS vzw
- NOORDERHART REVALIDATIECENTRUM
- OC CIRKANT (Fracarita)
- OC DE BEWEGING
- OIKONDE vzw
- ONS HUIS BRUGGE
- OTL ONTWIKKELINGS-CENTRUM
- OVER-HOOP
- PEGODE vzw
- PSYCHIATRISCH CENTRUM MENEN
- PULDERBOS REVALIDATIECENTRUM
- PXL HOGESCHOOL - Opleiding ergotherapie
- PZ BETHANIE - EMMAUS
- REVARTE
- RONDPUNT vzw

- SAM vzw
- SCHOONDERHAGE vzw
- SIG vzw
- SINT-AMANDUS PSYCHIATRISCH CENTRUM
- SINT-DIMPNA AZ GEEL
- SINT-GERARDUS
- SINT-KAMILLUS
- SINT-LODEWIJK vzw
- STAF vzw
- STIJN vzw
- 'T KLAVERTJE

- 'T SPOOR
- 'T VOLDERKE
- 'T WEYERKE
- TRAINM nv
- UBUNTU GROEP
- UNIE-K vzw
- UZ GENT K7 REVALIDATIE
- UZ LEUVEN
- WHIPLASH/WAD vzw
- WZC HEILIG HART vzw
- ZORGGROEP H. HART
- ZORGPUNT WAASLAND

SINT-GERARDUS
<https://www.sintgerardus.be>

REVALIDATIECENTRUM NOORDERHART
<https://www.noorderhart.be>

VZW WHIPLASH/WAD
<https://www.vzw-whiplash.be>

RESONANS vzw
<https://resonansvzw.be>

DE HOOP
<https://www.dehoopzottegem.be>

SIG
<https://www.sig-net.be>

OC CIRKANT - FRACARITA
<https://occirkant.be>

ROND PUNT vzw
<https://www.rondpunt.be>

UZ LEUVEN
<https://www.uzleuven.be>

CENTRUM VOOR NEUROPSYCHOLOGIE
<https://cvnp.be>

VZW EINDELIJK
<https://www.naheindelijk.be>

REVARTE
<https://www.revarte.be>

VZW AVALON
<https://www.avalon-vzw.be>

HOGESCHOOL PXL
<https://www.pxl.be/ergotherapie>

'T SPOOR
<https://tspoor.net>

DOMINIEK-SAVIO
<https://dominiek-savio.be>

DE MEERPAAL
<https://demeerpaal.eu>

HET HAVENHUIS/DE LOVIE Vzw
<https://delovie.be>

BZIO REVALIDATIECENTRUM
<https://www.bzio.be>

OIKONDE vzw
<https://www.oikonde.org>

PULDERBOS
<https://www.revapulderbos.be>

OVER-HOOP
<https://www.over-hoop.be>

BEGELEID WONEN PAJOTTENLAND vzw
<https://www.begeleidwonenpajottenland.be>

CAR Oostakker
<https://www.carootakker.be>

WELZIJSVERENIGING ONS HUIS vzw
<https://www.onshuisbrugge.be>

PEGODE vzw
<https://pegode.be>

STIJN vzw
<https://www.stijn.be>

't KLAVERTJE vzw
<https://dienstencentrumklavertje.be>

t WEYERKE
<https://www.weyerke.be>

DE WITTE MOL vzw
<https://www.dewittemol.be>

ONS ERF/UNIE-K vzw
<https://www.uniek.org>

UPC SINT-KAMILLUS
<https://www.kamillus.be>

PSYCHIATRISCH CENTRUM Menen/CIGB vzw
<https://www.pcmenen.be>

"T VOLDERKE
<http://www.volderke.com>

HERSENLETSEL PRAKTIJK GENT
<https://herenletselpraktijk.be>

ZORGGROEP H. HART
<https://www.h-hart.be>

DAB (Dienst Ambulante Begeleiding) vzw/Wegwijs
<https://www.dienstambulantebegeleiding.be>

DE KLIMROOS
<https://www.klimroos.be>

OC DE BEWEGING
<http://www.ocdebeweging.be>

revalidatie aan zee
KEI
<https://www.kei.be>

HEDER
<https://heder.be>

FIOLA vzw
<https://fiolavzw.be>

OTL
<https://opentherapeutikum.be>

SCHOONDERHAGE vzw
<https://www.schoonderhage.be>

HOME MARJORIE/EMMAUS
<https://www.homemarjorie.be>

DE BOLSTER
<https://www.vzwdebolster.be>

SAM vzw
<https://www.samvzw.be>

HOPPERANK vzw
<https://www.hopperank.be>

EMINO vzw
<https://www.emino.be>

ZORGPUNT WAASLAND
<https://zorgpuntwaasland.be>

SINT-LODEWIJK vzw
<https://sintlodewijk.be>

CAR Buggenout
<https://www.car-buggenhout.be>

UZ GENT
<https://www.uzgent.be>

MANÉ vzw
<https://mane.be>

SINT-DIMPNA
AZ SINT DIMPNA
<https://www.ziekenhuisgeel.be>

PC ST AMANDUS
<https://amandus.be>

CAR TER KOUTER
<https://www.terkouter.be>

DE VIERKLAVER
<https://www.de-vierklaver.be>

TRAINM
neuro rehab clinic
<https://trainm.com>

CAR OVERLEIE v.z.w.
Centrum voor Ambulante Revalidatie
CAR OVERLEIE vzw
<https://www.rcoverleie.be>

REVALIDATIEZIEKENHUIS INKENDAAL
<https://www.inkendaal.be>

UBUNTU 8K
<https://groepubuntu.be/>

vzw KOMPAS
<https://www.vzwkompas.be>

WZC HEILIG HART
<https://www.wzchhart.be>

CAR KAPELHOF
<https://www.carzele.be>

PZ BETHANIE-EMMAUS
<https://www.bethanie-emmaus.be>

STAF vzw
<https://wijzijnstaf.be>

KAMIANO
<https://dienstencentrumkamiano.be/>

Word vrijwilliger

Wij danken onze werking aan de persoonlijke inzet van vrijwilligers. Iedereen kan op zijn eigen manier en naar eigen beschikbaarheid hulp bieden.

Zo kan je bijvoorbeeld deelnemen aan werkgroepen of meehelpen bij acties.

Meer informatie vind je op www.hersenletselliga.be

Doe een gift

Voor onze werking zijn wij volledig afhankelijk van giften. Help ons mee op weg door een bedrag, hoe klein ook, te storten via je payconiq of bank app door eenvoudigweg de QR code te scannen.

Giften vanaf 40 euro geven je recht op een fiscaal attest.

Je mag je gift ook storten via ons rekeningnummer

BE88 0013 2923 3941 met vermelding GIFT en je naam en email-adres.

Neem deel aan onze activiteiten of word lid

Kijk voor activiteiten in jouw buurt op facebook of op onze website. www.hersenletselliga.be

Vormgeving en technische realisatie:
Kenny Molly - Black Molly Design

Hersenletsel Liga vzw

info@hersenletselliga.be

www.hersenletselliga.be

Facebook: @hersenletselliga

Hersenletsel Liga vzw, p/a Inkendaal 1, 1602 Vlezenbeek,

Vlaams Gewest, RPR Brussel afdeling Halle-Vilvoorde,

BE 0468.383.009